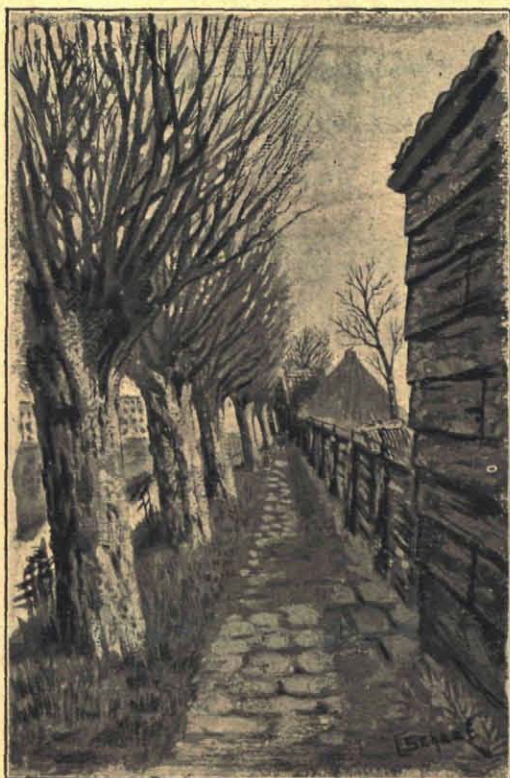

De Tolstraat.

op teleurstelling uit, maar toch blijft er iets van die eerste verwachting hangen en blijft de hoop steeds levendig, een anderen keer gelukkiger te zijn, zoodat we altijd weer naar de de Tolstraat trokken. Op 't laatst gingen we er bijna elken dag na schooltijd even heen, 't zij om spinnen te vangen voor de boomkijkers, of om wormen te steken voor 't volkje in onze terrariums, of ook wel om dempjes te maken waarmee we menigmaal katekwaad uithaalden; er is tenminste wel eens een argeloos voorbijganger tot over z'n enkels in de modder gezakt als hij van ons quasi-dempje gebruik wilde maken. Kortom, er zullen velen met mij zijn, voor wie aan de Tolstraat een herinnering verbonden is. „'t Scheele wijf", de meubelmaker die er woonde, en die op een houten fiets allerlei halsbrekende toeren verrichtte tusschen de sloot en de schutting, of de politieagent die daar de wacht had — een zware dienst — kortom, velen zullen 't jammer vinden, dat er weer een aardig laantje bij Amsterdam verdwenen is. Want weg is 't. Er staan nog wel een paar wilgen en er is nog wel een stuk sloot, maar een wandeling is 't niet meer waard. Toen ik er een poos geleden voor 't laatst kwam, lagen er gebruikte inboedels half op den weg, half in de sloot, keukengereedschap van

allerlei aard lag nu verspreid waar eertijds speenkruid en dotterbloemen bloeiden. Gebroken wilgen getuigden van 't naderende einde en vlak bij de sloot verzezen akelig nieuwe huizen, die een scherp contrast vormden met de stervende natuur aan hun voet.

Daarom kwam 't in mij op, om op mijn manier aan de Tolstraat een vaarwel toe te roepen en ik weet zeker, dat ieder, die er evenveel genoeg op mooie avonden beleefde als ik en m'n vrienden, het eveneens zal doen.

G. SCHAAF.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Rectificatie. — Bij het lezen van mijn opstel in afl. 5 bemerkte ik eene vergissing mijnerzijds, die ik mij haast hierdoor te herstellen.

Ik schreef op pag. 97 »en bij de Vanessa's die hunne poppen of aan den staart met den kop naar beneden, of in een gordeltje rechtop hangen«. Bij het laatste hier ruim gedrukte gedeelte, dacht ik aan de Papilio's (Pages) en Pieriden (Witjes) etc. en had er dus behooren te staan: »en bij de Dagelinders waar de poppen . . . etc.« Bij de inlandsche Vanessa's hangen de poppen allen aan hun staart.

S. LEEFMANS.

